

“อย่างนี้แหละ” เขตอบ
ปลัด “เจ๊หม่าจู่” โสณ จับ
เชือก กระตุก ถัง ถัง ครึ่ง แล้วพูดว่า
“เชือก ก็ไม่ผูก ตัว กับ ถวด อย่าง ที่
เขา มูรา ระฆัง ก็ไม่ เจ๊หม่า นายน ครอบ ขุนเกิด
ที่ ปาก ซ่อง ลำหรับ ให้ อด มา ภา กะ เจ้า ออ
ลำหรับ หวัง ได้ เจ๊หม่า ลง มา นั้น มี รือ
เหลืง คิด ว่า ตัว นั้น ลำหรับ แดง เชือก
อาไศรย พาก ลง มา เจ้า นั้น เหมไหน ?”
“ครึ่ง ของ ท่าน รือ ! คิดฉันไม่ เคย
นึก ขึ้น ถึง เลย จะ เบน เพราะ คน พาก
เชือก นั้น ทำอะไร ๆ ไป กระนั้น ?” โสณ
ตอบ โน้ตว่า เจ๊ หม่า จู่ กับ เชือก ที่ พาก
กัน อยู่ นั้น

